

wniosek strony uchyli zezwolenie na niezwłoczne objęcie nieruchomości;

5) zarządzenia tymczasowe, przewidziane w art. 52 § 2, może wydawać władza wojskowa, oznaczona przez Ministra Spraw Wojskowych.

Rozdział XII.

Przepisy karne.

Art. 57. § 1. Kto przeszkadza w wykonywaniu prac pomiarowych przez osoby do tego upoważnione, lub nie dopuszcza ich do miejsc, wymienionych w zezwoleniu, albo przeszkadza w dokonaniu czynności, objętych zezwoleniem,

podlega, jeżeli za czyn w myśl ustaw karnych nie grozi kara surowsza, karze aresztu do jednego miesiąca lub grzywny do 1.000 złotych.

§ 2. Kto usuwa lub niszczy dokonywane prace pomiarowe,

podlega, jeżeli za czyn nie grozi kara surowsza, karze aresztu do trzech miesięcy lub grzywny do 3.000 złotych.

§ 3. Orzekanie należy do władz administracyjnych.

Art. 58. § 1. Kto wbrew orzeczeniu powiatowej władzy administracji ogólnej przeszkadza w poszukiwaniu i wydobywaniu materiałów, niezbędnych do budowy urządzeń na cele obrony Państwa, dróg lądowych i wodnych oraz kolei,

podlega, jeżeli za czyn w myśl ustaw karnych nie grozi kara surowsza, karze aresztu do jednego miesiąca lub grzywny do 1.000 złotych.

§ 2. Kto wbrew zarządzeniu powiatowej władzy administracji ogólnej, przełożonego gminy, komendanta policji lub władzy wojskowej przeszkadza w zajęciu nieruchomości w przypadkach siły wyższej lub nagłej potrzeby,

podlega, jeżeli za czyn nie grozi kara surowsza, karze aresztu do trzech miesięcy lub grzywny do 3.000 złotych.

§ 3. Orzekanie należy do władz administracyjnych.

Rozdział XIII.

Przepisy końcowe i przejściowe.

Art. 59. § 1. Wywłaszczenia, co do których postępowanie zostało wszczęte przed wejściem w życie prawa niniejszego, będą ukończone na zasadzie przepisów dotychczasowych.

§ 2. Jeżeli jednak niema decyzji ostatecznej w toku postępowania administracyjnego co do ustalenia odszkodowania, będzie ono ustalone w myśl przepisów prawa niniejszego.

§ 3. Jeżeli postępowanie co do ustalenia odszkodowania nie zostało wszczęte do chwili wejścia w życie prawa niniejszego, a strona nie zgłosi odpowiedniego wniosku w ciągu sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie prawa niniejszego, wywłaszczenie traci swą moc.

§ 4. Jeżeli do chwili wejścia w życie prawa niniejszego odszkodowanie za wywłaszczony grunt

nie zostało ostatecznie ustalone, odszkodowanie należy ustalić ze szczególnem uwzględnieniem wynikłej stąd straty.

Art. 60. Wykonanie prawa niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych oraz innym ministrom — stosownie do zakresu ich działania.

Art. 61. § 1. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

§ 2. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego tracą moc wszelkie przepisy w sprawach, unormowanych tem rozporządzeniem.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze nie narusza jednak przepisów, odrębnie normujących postępowanie wywłaszczeniowe na cele reformy rolnej, jak również odpowiednich przepisów ustawy wodnej (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 62, poz. 574) i ustawy z dnia 28 stycznia 1932 r. w sprawie pomiarów Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 125).

§ 4. Rozporządzenie niniejsze nie narusza również przepisów dotychczasowych w zakresie, w jakim określają cele, dla których dopuszczalne jest wywłaszczenie i zajęcie nieruchomości.

§ 5. Pozostają w mocy przepisy o wywłaszczeniu, zawarte w prawie górniczem (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr. 85, poz. 654).

Prezydent Rzeczypospolitej: *J. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*

Minister Spraw Wewnętrznych:

Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Wyznań Religijnych

i Oświecenia Publicznego: *W. Jędrzejewicz*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

J. Poniatowski

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*

Minister Komunikacji: *M. Bułkiewicz*

Minister Opieki Społecznej: *Jerzy Paciorkowski*

Minister Poczty i Telegrafów: *Kaliński*

777.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 24 września 1934 r.

o wywłaszczaniu na cele kolejowe.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 221) postanawiam co następuje:

Art. 1. Wywłaszczać można na cele budowy, rozwoju i utrzymania linii kolejowych oraz budowli i urządzeń, potrzebnych do eksploatacji kolei.

Art. 2. (1) Prawo wyłączenia na cele kolejowe służy: Państwu, przedsiębiorstwu „Polskie Koleje Państwowe” i każdemu przedsiębiorcy, który uzyskał koncesję na budowę i eksploatację kolei użytku publicznego znaczenia ogólnego lub miejscowego, bądź też kolei miejskich użytku publicznego.

(2) Prawo wyłączenia na cele kolejowe służy również przedsiębiorcy, który uzyskał pozwolenie na budowę kolei użytku prywatnego o silniku mechanicznym, jeżeli Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych oraz Przemysłu i Handlu uzna, że budowa projektowanej kolei jest wskazana ze względu na wyższą użyteczność.

Art. 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Komunikacji w porozumieniu z interesowanymi ministrami.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia. Równocześnie tracą moc obowiązującą przepisy w sprawach, unormowanych rozporządzeniem niniejszym.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*

Minister Spraw Wewnętrznych:

Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Wyznań Religijnych

i Oświecenia Publicznego: *W. Jędrzejewicz*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

J. Poniatowski

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*

Minister Opieki Społecznej: *Jerzy Paciorkowski*

Minister Poczty i Telegrafów: *Kaliński*

778.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 24 września 1934 r.

o tymczasowych organach ustrojowych gminy m. st. Warszawy.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 221) postanawiam co następuje:

Rozdział I.

Przepisy wstępne.

Art. 1. Używany w tekście rozporządzenia niniejszego skrót: „ustawa samorządowa” oznacza ustawę z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 294).

Art. 2. Tymczasowe organa ustrojowe gminy m. st. Warszawy, określone w rozporządzeniu niniejszym, sprawują swe czynności do chwili ukonstytuowania się organów ustrojowych gminy po wydaniu ustawy o stołecznym samorządzie wojewódzkim, nie dłużej jednak niż do dnia 31 marca 1936 r.

Art. 3. Do tymczasowych organów ustrojowych gminy m. st. Warszawy, określonych w rozporządzeniu niniejszym, stosuje się przepisy dekretu z dnia 4 lutego 1919 r. o samorządzie miejskim (Dz. P. P. P. Nr. 13, poz. 140) z późniejszymi zmianami oraz przepisy ustawy samorządowej, o ile z przepisów rozporządzenia niniejszego nie wynika inaczej.

Rozdział II.

Tymczasowe organa ustrojowe gminy m. st. Warszawy.

Art. 4. (1) Zakres działania ustrojowych organów gminy, określony w ustawie samorządowej i ustawach szczególnych, należy bez ograniczeń, o których mowa w art. 72 i 73 ustawy samorządowej, a ze zmianami, wynikającymi z rozporządzenia niniejszego, do Tymczasowego Zarządu Miejskiego. Członkami tego Zarządu są: Prezydent Miasta oraz 5 Wiceprezydentów.

(2) Prezydenta Miasta powołuje i odwołuje na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych Rada Ministrów, Wiceprezydentów zaś — Minister Spraw Wewnętrznych.

Art. 5. (1) Przy Tymczasowym Zarządzie Miejskim czynna jest pod przewodnictwem Prezydenta Miasta lub wyznaczonego przezeń Wiceprezydenta Tymczasowa Rada Miejska, złożona z 36 członków, powołanych z pośród osób, odpowiadających warunkom prawa wybieralności do rady miejskiej zgodnie z przepisami art. 3 i 4 ustawy samorządowej, ze szczególnym uwzględnieniem osób, reprezentujących sfery gospodarcze i zawodowe ludności m. st. Warszawy.

(2) Członków Tymczasowej Rady Miejskiej powołuje i odwołuje Minister Spraw Wewnętrznych.

(3) Członkowie Tymczasowej Rady Miejskiej sprawują swe czynności bezpłatnie.

Art. 6. (1) Tymczasowa Rada Miejska jest organem opiniodawczym w sprawach, które zgodnie z dotychczasowymi przepisami należą do zakresu działania rady miejskiej, a ponadto w sprawach, w których opinii powyższego organu zasięgnie Prezydent Miasta.

(2) Tymczasowa Rada Miejska może wyłonić ze swego grona komisje, powołane do przygotowywania wniosków i opinii. Przewodnictwo tych komisji sprawuje Prezydent Miasta, który może je poruczyć Wiceprezydentom albo przekazać osobom, wybranym w tym celu przez komisje ze swego grona.

(3) Sposób obradowania Tymczasowej Rady Miejskiej i jej komisji określa regulamin, uchwalony przez nią i zatwierdzony przez władzę nadzorczą.

Art. 7. (1) Funkcje organu stanowiącego gminy sprawuje Tymczasowy Zarząd Miejski kolegialnie.